

ZPRAVODAJ / 5

MMII

FARNÍHO SBORU ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Když nastala sobota, vešli do synagogy a posadili se.

Po čtení ze Zákona a Proroků vybědli je představení synagogy: „Bratří, máte-li slovo povzbuzení, promluvte k lidu.“

Tu povstal Pavel, pokynul rukou a řekl: „Muži izraelští a s nimi vy, kteří ctíte jediného Boha, slyšte mne!...

My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.'

Budiž vám tedy známo, bratří, že skrze něho se vám zvěstuje odpuštění všech hříchů, a to i těch, jichž vás nemohl zprostit Mojžíšův zákon.

Ale v něm je ospravedlněn každý, kdo věří.“

Skutky 13,14-16.32-33.38-39

Ilustrace: Barbora Veselá

Měsíc květen je bohatý na svátky - světské i církevní. I když svátky Nanebevstoupení a Svatodušní nejsou tak zažity v povědomí lidí, přináší výraznou biblickou zvěst a živou naději.

V tomto čísle také vzpomínáme na tři naše významné osobnosti a doporučujeme vaši pozornost informace o dvou charitativních organizacích.

Boží království nezáleží v slovech, nýbrž v moci.

1K 4,20

Zadíváme-li se na kontext zvoleného verše, zjistíme, že je použit jako zásadní argument, jako určité shrnutí problému několika kapitol první epištoly do Korintu, které tomuto verši předcházejí. Mohli bychom se možná odvážit parafrázovat takto : Boží království se nekáže, boží království se žije, mluvení je málo. O tom novém, co právě začíná a jednou přijde, o tom tajemství Božího sestoupení k člověku, o pozvání člověka k účasti na nových pořádcích je málo mluvit, to se musí realizovat, předvést v praxi, to se musí žít. V tom, že je každý den žito navzdory pozemské realitě je moc Božího království, ne pouze v tom, že je hlášáno, zvěstováno. Nové víno potřebuje nové měchy, zvěstování nového potřebuje novou životní praxi. Výraz moc zde použitý, ono řecké slůvko *dynamis* je v evangeliích často používáno pro mocné činy Ježíšovy. Ježíšovo hlásání nových pořádků, Ježíšovo zvěstování Božího království je doprovázeno odvahou žít již dnes tak, jako by ona hlásaná nová realita již vskutku nastala. Ježíš je ochoten žít to, co zvěstuje, první vstupuje na cestu, na kterou vyzývá. Zvěstuje, svou zvěst s odvahou žije a jeho zvěstování nepostrádá moc, onu Boží *dynamis*, která mění životy a otvírá horizonty, uzdravuje a hojí, vyvádí a přivádí, z konce činí začátek. Ježíš je posláze umlčen a jeho zvěst o realitě i zaslíbení Božího království ponese dál církev. Ona bude nadále novou realitu zvěstovat a dosvědčovat. Také zvěstování církve bude doprovázeno mocí nových začátků, mocí nových životů na troskách těch starých, mocí – chcete-li – Ducha svatého, onou Boží *dynamis*. Občas se stane, že budou převažovat pouhá slova a zvěstování zjaloví, zmarní, bude znít hluše a prázdně. Občas církev odhlédne od zvěsti, kterou nese a její činy zvěst zneváží, popřou, pokříví. Přes všechna úskalí a pády jsme se zvěstí, kterou máme nést, došli až k dnešku, přežili jsme nenávisť okolí i vlastní selhání. Něco se nám cestou oddrolilo, něco se na zvěst cestou nalepilo, ale to podstatné jsme přes ta staletí pronesli. Pevně držíme v náruči zvěst o Božím sestoupení a nové realitě, která se vlomila do naší bídy a bezvýchodnosti. A hlásáme ji. Máme k tomu slova, ta osvědčená a místy mírně zaprášená, a učíme se používat i některá nová. Jsme církev slova. Slovo je centrem naší bohoslužby. K Bibli, Božímu slovu máme vztah hluboký a – co jinde není až tak běžné – i docela vyvážený. V našich zpěvnících i přes poněkud archaický jazyk leckde zazáří nádherné vyznání a lecjaký verš vezme za srdce. Máme biblické hodiny, konfirmační hodiny. Naši duchovní jsou vzdělání v zacházení se slovem, což ne všude je dobrým zvykem. Hlásání království Božího potřebuje slovo. Slovo zvěstné, jasné. Nevystačí s ním však. Zvěstné

a jasné slovo zanikne v hluku a zmatku, zůstane jedním z mnoha ve víru doby, není-li doprovázeno mocí nových začátků, mocí nových životů na troskách starých, mocí souladu mluveného a žitého, mocí příkladu, že to jde, že to funguje, že to platí pro tebe i pro mě, pro toho i onoho, že ta nová realita není zbožnou iluzí. Zvěstování, které jde ruku v ruce s mocí, vyrůstá z malých začátků, z ochoty pustit si slovo zvěsti k tělu, až na kůži a až pod kůži, z ochoty poznat se v galerii postav farizeů, celníků, nevěstek, boháčů, velekněžích, Gedeonů, Jonášů, Jidášů a Petřů, z ochoty nechat se osvědčit z lidství a pozvat k účasti na tom novém, co již je tu a přece je očekáváno. Zvěstování, které jde ruku v ruce s mocí potřebuje odvahu žít již dnes a zde tak, jako by Boží království bylo již zde – a jen takto zde skutečně je možné jej zahlédnout, zažít, nahmatat. Vzít za slovo zvěst, kterou neseme a nechat ji mluvit do svých postojů, vztahů, hodnot, financí a soudů potřebuje odvahu. Přítakat zvěsti evangelia vlastním životem znamená dát se cestou radikálně novou, cestou proti proudu. Znamená vystavovat se slovu znovu a znovu, pouštět si je k tělu a pod kůži. Pak bude mocné naše zvěstování dětem, rodinám, přátelům, pak bude mocné zvěstování církve, Boží *dynamis* dá prožít nové začátky, otevře horizonty. Pokud si slovo nepřipustím k tělu, až na kůži a až pod kůži, pokud se neodvážím položit si otázky, které za slovem tuším, pokud tak nečiním znovu a znovu, mohu se účastnit církevního provozu, žít řádně a zbožně, a přesto může být mé zvěstování jalové a bezmocné. Boží království nezáleží v slovu, nýbrž v moci.

Farář, zavřený v rumunské věznici, popisuje, jak po nějakém čase a po jednom kázání jeden z odsouzených byl velice pohnut a vyznával svou náhle oživší víru. Když byl pak vyzván, aby se jako křesťan rozdělil o svou porci jídla s nemocným spoluvězněm, odmítl. Farář to komentoval slovy : Grigorij byl dotčen jen k srdci, ne až k žaludku. Buďme dotčeni slovem, které zvěstujeme, až k srdcím, žaludkům a peněženkám, až do hrdel a statků, aby naše zvěstování nepostrádalo *dynamis*, v níž záleží to, co hlásáme.

Jan Vojvodík, Džbánov u Litomyšle

1.května - modlitba za požehnání lidské práce

Přinášíme malou ukázkou toho, jak se témata napohled světských svátků mohou stát připomenutím důležitých důrazů naší víry.

Můj Otec pracuje, proto i já pracuji, praví Pán.

Jan 5,17

Bože, původce všeho života a tohoto světa. Co jsi stvořil, uchovávaš a chceš, abychom pokračovali v tvém díle prací našich rukou. Prosíme o tvé požehnání pro práci všech lidí, o pravou míru, vytrvalost a sílu, když pracujeme pro

druhé. To nám dej skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou a Duchem svatým žije a vládne od věků navěky.

Starozákonní čtení: Dt 28,2-6.11-14

Epištola: 2Tes 3,6-16; 1Tim 6,6-11

Evangelium: L 16,10-13

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

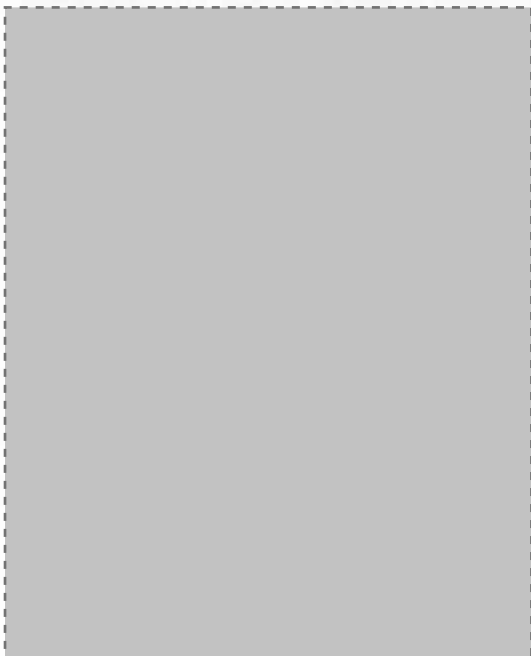
Studijní volno

V prvních třech měsících tohoto roku jsem čerpal tříměsíční studijní volno. Rád bych alespoň na několika řádcích shrnul, oč šlo a jak jsem daný čas využil, a také poděkoval spolupracovníkům, kteří mne v daném období zastoupili. Každému kazateli naší církve je podle našich řádů dovoleno vždy po minimálně 5 letech praxe požádat o tři měsíce studijního volna. Obvykle se čerpá (pokud se čerpá) pro krátkodobé studijní pobyty v zahraničí. Sám jsem je však využil k urychlení postupu mého studia teologie při zaměstnání. Po tuto dobu jsem se tedy plně věnoval studiu příslušné literatury, vypracovávání různých menších i větších úkolů a písemných prací. Získal jsem díky tomu asi půlroční náskok (mám hotovu naprostou většinu povinností 4. ročníku, který končí v září). Pokud to bude vzhledem k studijnímu řádu a časové náročnosti studia možné, rád bych tento náskok udržel či ještě zvětšil tak, abych studium (zbývá mi ještě 5. a 6. ročník) zakončil již v příštím kalendářním roce. Byla to pro mne nezvyklé, ale velmi intenzivní studijní období. Postup studia v této době je těžko srovnatelný s jakýmkoli dřívějším. Ale šlo i o zkušenost ještě jinak přínosnou: Mohl jsem si vyzkoušet, jaké je být ve vlastním sboru v podstatě „laickým“ členem, to jest takovým, který má svou vlastní práci a ve sboru je aktivní mimo ni. Taková zkušenost je asi pro každého kazatele vzácná a cenná, protože učí realistickému pohledu na možnosti i rezervy laických členů sboru. K tomuto tématu bych se rád vrátil ještě v některém z dalších čísel Zpravodaje.

Rád bych poděkoval těm, kteří nesli v této době ve sborové práci břímě těžší o díl povinností, které běžně připadají na mně. Především těmto: Br. Poláškoví a ses. Poskerové za služby ve farní kanceláři, br. Šimečkovi a ses. Janě Grollové za vedení sborového dorostu, ses. Opršalové a br. Moravcovi za práci v Nedělní škole a kolegovi br. faráři Wranovi za bohoslužby a spoustu dalších větších i menších záležitostí, které musel obstarat bez toho, že bych mu v nich mohl pomoci.

Roman Mazur

Význačnější narozeniny členů sboru

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

JOSEF BOHUMIL SOUČEK (12. 5. 1902 - 9. 9. 1972)

evangelický farář, tajemník synodní rady, profesor na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě

Pro celou mou theologickou práci, ale také pro mou kazatelskou zvěst a pro mou osobní víru má velký význam to, co K. Barth nazývá prvotností evangelia před Zákonem, popř. svrchovaností milosti. vím, že tu jsou těžké problémy, že ani Barthovi není dáno, aby o tom vždy mluvil způsobem, který by nade všechnu možnost nedorozumění vyloučil, že by tím mohla být zlehčena vážnost hříchu. Nejde mi tu však v první řadě o pojmové definice, nýbrž o to, abychom myslí i srdcem pochopili, že evangelium je evangelium, ne nějaký nový druh farizejství. Že odpuštění hříchů je opravdu jedinou mocí, z níž žijeme my i celý svět, a že žít z této milosti, v očekávání na ni, vidět sebe i bližní i svět v jejím světle, je jediným únosným základem křesťanské ethiky. Tu je také podle mého přesvědčení předpoklad k pravému vztahu ke světu, a tedy i k řešení oné otázky pravého a falešného dualismu: první slovo, které

má od nás zaznívat ke světu, není odsudek či dokonce nenávisť, nýbrž milosrdenství a naděje. To není schema, ani zázračná formule, připouští to velmi rozličnou aplikaci, ale kde zvěst milosti není základním nosným tónem, tam všechna činnost církve a všechny naše pokusy pomoci světu musí nutně končit troskotáním.

(Můj theologický vývoj a program, 1952)

EMANUEL RÁDL (21. 12. 1873 - 12. 5. 1942)

významný český filosof se zaměřením na filozofii přírody a náboženství

Kdo se podívá otevřenýma očima na to, co světem hýbe a vždycky hýbalo, ten brzo ztratí z očí ono vraždění a podvádění a uvidí svět plný lidí nadšených pro pravdu...

A na těchto spravedlivých lidech stojí svět, oni jsou strůjci dějin, jimi svět pokračuje a všechna ukrutnost je jen malicherná zlost. A oči všechných spravedlivých jsou obráceny k jednomu vůdci, ke Kristu.

(Čím je nám dnes Ježíš Kristus)

FRANTIŠEK M. BARTOŠ (5. 4. 1889 - 12. 5. 1972)

historik, významný znalec husitského období českých dějin, profesor na Husově (později Komenského) bohoslovecké fakultě

Neběží jen o Husa, nýbrž o to, že jeho poprava rozpoltila náš národ a že toto rozpolcení nemůže být napraveno než návratem k Husovi a k reformaci, která vzešla z jeho díla. Takové rozpolcení snese snad velký národ, ale pro malý národ je to otázka života a smrti... Národy žijí a udržují se jedině potud, pokud přispívají k pokroku lidstva, pokud bojují za pravdu a spravedlnost. V tom je smysl zápasu Husova a husitské revoluce pro náš národ a pro naše dějiny.

(Vzpomínky husitského pracovníka, 1970)

RŮZNÉ INFORMACE

Každý den se setkáváme s informacemi o charitativních a humanitárních organizacích - státních i nestátních, necírkevních i zřízených církvemi, které se snaží zmírnit utrpení, bolest a životní těžkosti lidí ve světě i u nás doma. Ucházejí se o náš zájem a finanční pomoc.

Staršovstvo předkládá dvě z mnoha.

Adopce na dálku. Je to projekt Arcidiecézní charity Praha, zaměřený na trvalou pomoc dětem, kterým jejich rodiče nemohou poskytnout ani základ-

ní péči - dostatek jídla nebo vzdělání. Za finanční příspěvek „adoptivního rodiče“ bude o dítě postaráno v jeho domácím prostředí. Sponsor ví, jak byly jeho peníze použity, „rodiče“ dostávají zprávu o tom, jak se dítěti daří a dvakrát ročně dítě svému sponzorovi píše.

V současné době je tento projekt realizován v Indii, Litvě a Ugandě. Roční příspěvek je (podle země a účelu) od 4900 do 7000 Kč.

Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2

Výchovou, vzděláváním, proměňováním návyků romských a sociálně slabých dětí se zabývá **Klub komunitní prevence občanského sdružení Živá naděje**, který pracuje v Ostravě. I tato iniciativa očekává finanční pomoc pro svou činnost.

Sdružení „Živá naděje“, Poděbradova 37, 701 00 Ostrava 1

Ve dnech 23.-26.května se bude konat **4.zasedání 30.synodu ČCE**. Hlavním tématem bude: Co od sebe navzájem očekávají sbory a kazatelé. Dále budou projednávány správní záležitosti, změny církevního zřízení a řádu, návrhy ze seniorátů.

PROGRAM NA MĚSÍC KVĚTEN 2002

Pravidelná shromáždění

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. v kostele

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 16 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici)

Aktuální program

Nedělní bohoslužby (8.30 hod. - v kostele)

5.5. - 6. velikonoční

12.5. - 7. velikonoční - rodinné (výjimečně 2. neděli v měsíci)

19.5. - Svatodušní - s večeří Páně

26.5. - Svaté Trojice

2.6. - s konfirmační slavností a s večeří Páně

9.5. (čtvrtek) v 17 hod. svátek **Nanebevstoupení Páně**, bohoslužby v Třanovského sále

Večery nad Bibli - středy 15., 22., 29.5. - probíráme Kázání na hoře

Kostel pro všechny - Hudba a meditace (evangelický kostel)

neděle **12.5.** v 17 hodin

vystoupí Norská trojka (m.j. Monika Štreitová-Popelářová). Skupina zhudebňuje a zpívá básnické texty.

Budeme rádi, když tuto akci budete propagovat mezi svými přáteli.

Schůze staršovstva - středa **15.5.** v 18.15 hodin (tj. 3. středa)

Střední generace - pátek **31.5.** v 19.30 hodin

○ víkendu **10.-12.5.** se mládež „z Karpatské“ zúčastní **Seniorátních dnů mládeže** v Českém Těšíně.

○ víkendu **7.-9.6.** pořádáme **pobyt v Beskydech pro rodiny s dětmi do 10 let** (podrobnější informace budou k dostání na pozvánkách u sestry A. Mazurové).

Sborový výlet - sobota **1.6.** s cílem Vizovice, pojedeme autobusem - odjezd, trasa a cena zájezdu budou upřesněny. Srdečně zveme všechny. Prosíme, přihlaste se urychleně u bratra faráře nebo sestry J. Jančové.

ADRESA SBORU: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43
cce.ostrava@volny.cz www.volny.cz/cce.ostrava

BANKOVNÍ ÚČET: 1644329359/0800

ZPRAVODAJ / 5

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Ostravě,
byl vydán v květnu 2002